

[Lange.]

Tilfælde kan svinde ind, maaske helt svinde bort, og derfra trækker man Gæld af forskellig Art. Medens Gælden altid vil vise sig at være sikker, ikke mindst i en Periode som den nuværende, vil Bygningerne meget let kunne falde i Værdi, Besætningerne blive af ringere Værdi, Varelagrene falde i Pris og Debitorerne blive betalingsudygtige. Netop i Øjeblikket ser man, hvor hurtigt Forholdene kan skifte, hvorledes Værdien af Besætninger og Varelagre er faldet overordentlig stærkt, og hvorledes Debitorerne har kunnet blive betalingsudygtige. Og hvad er, for at tage en af vort Lands store Kapitaler, Danmarks Jord værd i Øjeblikket, hvad er en dansk Landbrugsejendom værd, eller hvad er en Fabrikbygning værd, naar Fabrikken arbejder med Tab? Det er disse Værdier, som man vil beskatte uden Hensyn til, om de giver Indehaveren nogen som helst Indtægt. En saadan Beskatning kan ikke gennemføres paa anden Maade end derved, at den Landmand, den Fabrikejer eller den handlende, som driver en Virksomhed, der intet Overskud giver, enten maa optage Laan eller indskrænke sin Virksomhed. Netop i Øjeblikket er det ofte uhyre vanskeligt at skaffe saadanne Laan. Derfor bliver der hyppigt, naar man ikke kan skaffe den nødvendige Driftskapital — og det er let forstaaeligt, at Folk ikke er villige til at stille forøget Driftskapital til Raadighed for Virksomheder, der intet Udbytte giver — ingen anden Udvej end at foretage Driftsindskrænkninger.

Den Fremstilling af Sagen, som den højtærede Finansminister gav her, er derfor ikke rigtig. Det var en Fremstilling, der i saa høj Grad faldt sammen med det, der er den ærede Ordfører for Socialdemokratiets Opfattelse, at han fandt det nødvendigt at gentage den. Men der er her ikke Spørgsmaal alene om de 24 000 Skatteydere, der har faaet Skattenedsættelse, eller de 7 000, der har faaet den største Del af denne Nedsættelse. Nej, dette Spørgsmaal vedrører i høj Grad hele det arbejdende danske Folk. Det er ikke blot den enkelte Fabrikejer, der faar en Nedsættelse i Formueskatten, som dette berører. Nej, det berører tillige de Arbejdere og Funktionærer, der er ansat i hans Virksomhed. Direkte berører det Fabrikejeren, men indirekte berører det alle de andre og kan blive af den største Betydning for deres Fremtid. Den højtærede Finansminister talte ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet om Rentenyderne, de Folk, der ikke bestilte andet end

hæve Renter. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde: disse Folk, der har den passive Kapital. Ja, hvad er passiv Kapital? Den er jo ikke mere passiv, end at det er den Kapital, der sættes ind som Driftskapital i danske Virksomheder; og naar en Rentenyder ingen Rente oppebærer eller kun oppebærer en ganske ringe Rente og ikke har nogen anden Indtægtskilde end den at oppebære Renter, og denne Rentenydelse saa svigter, saa har han intet andet at gøre end at drage ind af sin Kapital, spise af sin Kapital, og de Rentenydere, her er Tale om, maa i særlig Grad være dem, der har sat deres Kapital i Virksomheder, med Hensyn til hvilke man er i høj Grad usikker paa, om de giver Udbytte eller ej. Det kan ikke være i den arbejdende Befolknings Interesse, at disse Folk bliver mere og mere skeptiske overfor det rimelige i at sætte deres Kapital i Virksomhederne. Hvis man derfor vil sige Sandheden til den danske arbejdende Befolkning, maa man sige, at Formueskatten i Almindelighed og Formuebeskatningen af Formuer, der intet Udbytte giver, i Særdeleshed er nationaløkonomisk en overordentlig farlig Ting. Netop i en Periode som den nuværende synes jeg, man i høj Grad burde overveje, om man ikke snarere skulde gaa den modsatte Vej af den, man her synes at ville følge.

Jeg maa derfor udtale min højeste Forbavselse over, at den højtærede Finansminister, som med sin store Indsigt i nationaløkonomiske Spørgsmaal maa have alle Betingelser for at kunne gennemskue det agitatoriske og se, hvad der er Kærnen i Sagen, nemlig hvad dette betyder for Muligheden af at komme ud over den nuværende Krise, Muligheden for at arbejde os op igen, Muligheden for at komme Arbejdslosheden til Livs, synes ganske at se bort fra disse for mig saa afgørende Spørgsmaal og alene holde sig til en Agitation, en Agitation, der er saa let gennemskuelig. Jeg maa undre mig over, at Finansministeren har villet bruge disse Midler. Men i hvert Fald: jeg for mit Vedkommende vil ikke være med til at gennemføre en Lovgivning, som jeg anser for saa skadelig, i Særdeleshed under den nuværende Situation, som den, der her foreligger Forslag om, og jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi ikke vil være mer til at gennemføre det Lovforslag, her er forelagt. Hvis man derimod under en kommende Udvalgsbehandling vil gaa ind i en Forhandling om tekniske Ændringer i den gældende Lov om Nedsættelse af Formuebeskatningen, kan jeg tilsige min og mit Partis Medvirken dertil. Jeg skal i saa